

[Pia Gjellerup]

europæisk inspireret arbejdsmarkedsbidrag og en forøgelse af ressourcebevidstheden gennem finansiering ved grønne afgifter. Skattereformen er konsekvent, og den har givet en helt nødvendig afklaring i forhold til en række af de spørgsmål, der har gjort både erhvervslivets og den enkelte borgers tilværelse usikker. Nu har man et grundlag at planlægge på.

Der er gennemført en arbejdsmarkeds- og orlovsreform med en tidligere indsats, med en styrket uddannelse og derudover fremskaffelse af 20.000 uddannelsespladser, en fast dagpengeperiode og omfattende orlovsmuligheder. Vi har også gennemført en aktiv erhvervs- og boligpolitik, målrettede tilskud til boligforbedring og -vedligeholdelse og til hjemmeservice, der træder i kraft ved årsskiftet. Vi har gennemført forslag om fremskaffelse af risikovillig kapital til erhvervene, eksportfremme og aktiv iværksættelse.

Kommuneaftalen har banet vej for en række muligheder i kommunerne vedrørende finansieringer, især initiativer for ældre og børn. Regeringen blev enig med kommunerne om at holde skatten i ro, og det ses, at kommunerne lever op til aftalen. Vi kan også se, at kommunerne har levet op til intentionen bag de finansieringsmuligheder, som kommunerne fik, nemlig at tage hul på første etape af reduktion af ventetiderne på daginstitutioner, plejehjem og på sygehusområdet. Derudover er der i et samarbejde med kommunerne gennemført en lovgivning om decentralisering af boligbyggeriet, der også kan være en spændende og aktiv faktor for 1994.

Det sidste område, jeg vil nævne som en sten, der er ryddet af vejen, er spørgsmålet om, at det også er lykkedes at skabe nogle generelt bedre finansieringsvilkår i det danske samfund. Vi har fået gennemført muligheden for at omlægge dyre lån til billigere lån, og vi har generelt skabt mulighed for at kunne optage billigere kontantlån. Og så har vi også kunnet understøtte den udvikling, som vi ser omkring os, med et rentefald til følge.

Alle disse resultater er gennemført – for det meste desværre – med regeringspartierne stemmer alene. De fleste forslag er blevet mødt med uvilje især fra de tidligere regeringspartiers side. Jeg håber, at vi med den debat, vi har i dag, og med de forhandlinger, der skal være om finansloven, kan bryde med denne form for arbejde.

Samlet er initiativerne, der er skitseret her, og det, der yderligere ligger i finansloven, med til at skabe grundlaget for en øget bæredygtig vækst i 1994 og frem. De vil kunne skabe mere beskæftigelse – det er meningen med det hele – og dermed igen færre udgifter og flere indtægter på statens budget, så vi kan se en 1995-finanslov med et større aktivitetsniveau og med et forhåbentlig mindre underskud.

Ambitionsniveauet for Socialdemokratiet og for regeringen har været at vende skuden, at få øget i stedet for at få mindsket aktiviteterne, og det er det at vende skuden, der er det svære. At sejle ret frem er en hel del lettere, og det har vi så tænkt os at gøre for fuld kraft, men vel at mærke, når vi har vendt. Det kan man prøve at overtale sig om er klogt, hvis man bevæger sig ud på vandet. Fuld kraft frem og vending samtidig er ikke noget, der kommer noget godt ud af.

I Socialdemokratiet vurderer vi den samlede indsats som det, vi fra politisk side, fra Folketingets side, kan gøre på nuværende tidspunkt. Det er en vurdering, som vi også har set understøttet af udtalelser og reaktioner fra Nationalbanken, som har peget på, at det er nødvendigt at finde en balance mellem det tidspunkt, hvor økonomien bliver overophedet, hvor vi vil få tilbageslag ved at sætte for megen aktivitet i gang på én gang, og så den anden side: Vi skal tage hensyn til ikke at gøre for lidt – så lidt, at ingen tror på, at det lykkes, og så lidt, at vi risikerer at miste en chance for at sætte noget i gang.

Sammenlignet med landene nær os – ja, faktisk med hele Europa – er vi med den indsats, der er lagt for dagen, i den helt fine ende, både hvad angår indsatsen, og hvad angår resultaterne, de resultater, der kommer ud af det på alle områder.

Finanslovsforslaget er de fire regeringspartiers bud på statens aktiviteter i 1994 og på de økonomiske rammer for disse aktiviteter. Nu er Folketingets fire øvrige partier inviteret til forhandlinger om finanslovsforslaget. Vi mødes alle den 26. oktober, altså med et rimeligt varsel, og til den tid har vi haft finanslovsforslaget for os i hen ved to måneder. Vi har haft lejlighed til at sætte os grundigt ind i det, vi har haft lejlighed til at stille en række spørgsmål i Finansudvalget, og vi har også i løbet af de næste dage mulighed for at sætte os grundigt ind i de mange svar, vi har fået fra ministerierne.